

णिका ; इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककण्ठवत् (157) ज्ञेयानि ।
^१भाणः, ^२भणितिः, ^३भाण्डम्, ^४भणन्-न्ती इतीमानि रूपाण्यधिकान्यत्रेति
 विशेषः ।

(1144) “भदि कल्याणे सुखे च”

(I-भ्वादिः-12. अक. सेट्. आत्म.) [अ]

कल्याणम् = मङ्गलम्, सुखम् = आत्मगुणः, आत्मगुणोदयो वा ।
 भन्दकः-न्दिका, भन्दकः-न्दिका, विभन्दिषकः-षिका, बाभन्दकः-न्दिका ;
 इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि भौवादिककण्ठवत् (163) ज्ञेयानि । ^४भद्रम्,
^५नतभन्दिनी । ^६भदाकः, ^७भदन्तः ।

(1145) “भन्जो आमर्दने” (VII-रूपादिः-1453. सक. अनि. ५१.)

‘—आमर्दे तु भनक्ति.....॥’ (श्लो. 65) इति देवः ।

^७भञ्जकः-ञ्जिका, भञ्जकः-ञ्जिका, ^८विभञ्जकः-क्षिका, ^९बभञ्जकः-बभञ्जकः-जिका;

1. भण्यते इति कर्मणि संज्ञायां घञ्प्रत्यये रूपम् । भाणः दशसु रूपकेष्वेकः ।
  2. ‘तितुत्रेष्वग्रहादीनाम् —’ (वा. 7-2-9) इति वचनात् इड् भवति ।
  3. भणतीति भाण्डम् । ‘पुच्छभाण्ड—’ (3-1-20) इति निर्देशाद्दीर्घः । अथवा
 ‘जमन्ताडुः’ (द. उ. 5-7) इति डप्रत्यये ततः प्रज्ञादित्वात् (5-4-38)
 अणि रूपमेवम् । भण्यते इति वा भाण्डम् = पात्रम् ।
  4. औणादिके (द. उ. 8-46) रन्प्रत्यये रूपमेवम् । बाहुलकाद्घातुनकारस्य लोपः ।
  5. पिनाकादिषु (द. उ. 3-34) दर्शनादाकप्रत्यये नकारलोपे च रूपमेवम् । भदाकः =
 अकुटिलः ।
  6. ‘भन्देर्नलोपश्च’ (पञ्चपाद्युणादिः 3-130) इति झच्प्रत्यये, ‘शोऽन्तः’ (7-1-3)
 इत्यन्तादेशे नकारलोपे च रूपमेवम् । भदन्तः = प्रव्रजितः ।
  7. ‘नकारजावनुस्वारपञ्चमौ झलि धातुषु ।’ इति अभियुक्तवचनात् उपदेशे नोप-
 षोऽयं धातुः । नकारस्य ‘नश्चापदान्तस्य झलि’ (8-3-24) इत्यनुस्वारे परसवर्णे
 च रूपमेवम् । एवमेवोत्तरत्र तृजादिष्वपि रूपनिष्पत्तिर्ज्ञेया ।
  8. सन्नन्ताण्युलि धातुजकारस्य कृत्वे, सनः षत्वे च रूपमेवम् । एवं सज्जन्ते सर्वत्र
 प्रक्रिया ज्ञेया ।
  9. यञन्ताण्युलि, द्विर्वचनादिकेषु ‘जपजभदहदशभञ्जपशां च’ (7-4-86) इति अभ्यासे
 सुगागमः । नुक्तः पदान्तवद्भाववचनात् परसवर्णविकल्पः । तेन रूपद्वयम् ।
  - A. ‘अणद्विशः केलिरणैर्मनोज्ञया वाण्या भणन्तो मणिभूषणोत्कणाः ।’ धा. का. 1.58.
  - B. ‘प्रश्विन्दिताशं यशसा पुराऽप्यसौ विवन्दिषुस्तं नतभन्दिनं विभुम् ।’ धा. का. 1.3.
- [अ] ‘भदि कल्याणे’ इति चुरादावपि दुर्गः पठतीति क्षीरस्तरङ्गिण्यामुक्तम् । दुर्गा-
 तिरिक्तेन केनापि तस्य धातोः चुरादिष्वपठितत्वादस्माभिर्न लिखित इति ज्ञेयम् ।